

TELEGRAFUL ROMAN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Clericii estraordinari ai Archidieceșei.

Prin votul supremei corporațiuni din provincia noastră metropolitană, îndeplinit cu ocasiunea întrunirii congresului în mod estraordinar, în afacerea salarisării preoții gr.-or. din vistieria statului, s'a pus începutul unei mari mișcări în sinul bisericeii, care inomis va avé drept urmare: o reformă și schimbare esențială în multe din instituțiunile bisericeii noastre naționale. Vorbind în limba istoriografilor, am putea să poreclim hotărîrea de Luni (17/29 Maiu) cea mai recentă curbă istorică a vieții bisericeii naționale din Metropolia Românilor gr.-or. din Transilvania și Ungaria. Nimeni nu pôte precacula urmările acestei hotărîri, și nici că pôte dice cineva cu deplină convingere cum vor fi acelea, bune ori rele? Da presupuneri putem avé, după calculii nostri omenesci; ele însă nu au nici o valoare reală, câtă vreme nu sunt verificate prin întemplieri potrivite lor. Drept aceea e încercare în van a căuta să convingi pe contrarul părerii tale despre adevărul ei, întocmai precum e o greșală și din partea lui a căuta să-ți dovedească contrarul. De câte-ori ne formăm noi judecări în mod logic, nu ni-le putem forma decât din materialul dat în conștiința noastră; elementele de judecată sunt părțile constitutive ale ei. Prin urmare cum sunt aceste, așa sunt și judecățile. Nu odată se adevărează adevărul cuprins în această afirmațiune, și cel-ce avea spiritul pricepirii, a putut vedé și din discuțiunile urmate în ședința de dinainte și de după amédi din ziua numită. Nu vom cerca deci a lua sub critică, ori a încălca de laude concluderea adus, ci ne vom pune totă încrederea în proia cerescă, care va scuti și pe viitor biserica noastră de felurite curse, ce i-se pun din toate părțile, aducându-ne aminte și de vorba strămoșilor nostri. „Homo proponit, Deus disponit“.

Nici nu vom lua în desbatere feluritele reforme ce le reclamă schimbarea raporturilor în multe din lucrările bisericeii, ci ne vom ocupa nițel cu întrebarea pusă în fruntea cercetărilor de față.

Este știut că Archidieceșea noastră, silită de forța împregiurărilor, a admis pe lângă elevii cu studii ordinare în secțiunea teologică și elevi estraordinari, așa numiți „moralisti“, numire împrumutată de la frații gr. cat. Nu e locul aici a discuta, dacă a fost bine sau rău ce s'a urmat astfel, dacă s'a urmat într-o totă conform dispozițiilor normelor în vigóre, — ci vorba e dacă pe viitor această instituție mai are rațiuni de a fi.

Din capul locului cutesc a afirma că instituția cu primirea de elevi estraordinari, a devenit superfluă, și deci cu începutul anului viitor școlar, ea are să se sisteze. Motivele sunt:

1. Pe baza legii despre salarisarea preoților, *cualificațiunea personală* a candidaților de preoție e normativă, și nu *venitul parohiei*.

2. Tendința bisericeii trebuiesc îndreptată spre a crește preoți cu cualificațiune tot mai înaltă, iar susținerea cursului estraordinar e o flagrantă contradicție a acestei tendințe.

3. Practica vieții ne dovedește în cele mai multe cazuri, că tinerii cualificați pe cale estraordinară sunt așezați în parohii mai bune, decât cei cualificați pe cale ordinară.

4. Tot practica ne pôte dovedi că preoții cualificați la cursul estraordinar, cu forțe neînsemnate excepțiuni, sunt cei mai slabi preoți, și de multe ori o rușine pe biserica noastră.

5. Va fi sosit dóră timpul, ca să se curme odată abuzurile ce s'au făcut, de câte ori a fost primit un astfel de individ spre a deveni fiitor preot.

6. Nici până aci nu e regulat raportul lor față de ceilalți elevi teologi, și peste tot nu e lămurită poziția lor în organismul institutului nostru,

deși, slavă Domnului, am fi eșit din stările patriarcale de odinioară.

7. Chiar dorința preoții rurale și a tuturor ómenilor pătrunși de binele bisericeii, este în sensul acestor vederi.

8. Trebuiesc locuri pentru tinerii cu cualificațiune, căci pe viitor de sigur va fi o înundație în secțiunea teologică, vedénd că se amelioréză starea preoții.

Din desbaterile sinodului archidieceșan am vedút, cum un deputat a cerut regularea pozitiei astoifel de elevi, și consistoriul a fost însărcinat să o și facă. Din parte-mi 'mi-ai permite a atrage atențiunea Ven. Consistor asu pra atinselor împregiurări, și în consecuență a se ocupa cu desființarea, iar nu cu regularea cursului de teologie estraordinar.

O pretinde acesta interesul mai înalt bisericesc, o pretinde schimbarea împregiurărilor; o pretinde dorul nostru ferbînt de a vedé biserica mereu progresînd, căci „menirea ei tot înainte, mereu 'și 'ndreptă pașii sei“. Nu e bine să susținem instituții, cari nu se mai potrivesc cu spiritul timpului, căci ele sunt numai o pedecă în merul spre progres al totului. Și eu cutesc a afirma, că instituția de sub întrebare merită să trecă în cabinetul de anticități.

Nu-i vorba, se pot învoca și motive pentru susținerea ei: dar acestea sunt atât de slabe, încât în fața logiceii minții omenesci se și rușinează a se presenta. Credem a fi sosit vremurile ca să nu ne conducem de vederi strimte și înguste, ci să căutăm a ne înălța în regiunile mai înalte ale gândirii omenesci, de unde isvioresce puterea de viață și puterea de acțiune, spre înălțarea omenimii către bunurile ideale, singurele mântuitor ale neamului omenesc.

În acest înțeles dorim succes celor animați de binele bisericeii și a națiunii noastre!

Dr. Petru Șpan.

Secție ambulantă.

Cunósceți pe dl *Lucovineanu* (fost mi-se pare Buchholzer)?

„Cum se nu-l cunósceți? A fost și pe aici prin Sibiu, a făcut visite pe la unii fruntași, dar mai ales prin cafenéuă Habermann se vîrea prin grupurile românesce ca să afle câte ceva.

Acest domn înlocuește astăzi pe desființata „secție a naționalităților“.

Lui i-s'au încredințat tóte afacerile renumitei secții.

El va avea să călătoréască printre noi și prin România, să facă cunoștință cu ómenii de înflință, și să-i desbumbă cu numele seu românesce.

Așa se vede că și în viitor tot românii vor fi aceia, cari mai mult se vor învrednici de înalta atenție a poliției secrete.

Ca să se scie!

Dela Sinod.

2. Raportul general bisericesc.

Venerabil Sinod archidieceșan!

Consistoriul archidieceșan, ca senat bisericesc, are onóre a așterne Venerabilului Sinod asupra actelor sale din anul expirat 1898, următorul raport general:

I. În decursul anului 1898 acest senat a ținut preste tot 43 ședințe, dintre cari 39 ordinare, iar 4 estraordinare. Ședința s'a ținut în fie-care săptămână în ziua fixată, afară de timpul sesiunii sinodale și în zilele de sêrbători.

Din esibitele întrate la acest senat în decursul anului, în număr de 1957, cu finea anului au fost tóte rezolvite.

II. Despre *statul clerului*, comunele bisericesce și poporațiunea noastră din archidieceșă, se alătură aici sub 4) un conspect general, după care:

1. Statul preoțesc se presintă astfel:

a) În centru: Vicariul archiepiscopesc, archimandrit 1; Asesori consistoriali, protopresbiteri 5; Directorul seminarial, protopres-

FOIȚA

Sorisórea IV.

Iubită Silvia!

Cine din cea mai fragedă copilărie a trăit tot între străini, acela Te va pricepe cât ești de fericită, și ce însemnează cuvântul „acasă“. Eu te pricep. Din fie-care și a epistolei ce mi-ai scris, vorbește indestulirea ce o simte omul lângă părinți și frați, fericirea că pôte dice: „Sunt acasă“!

Silește-te și tu, draga mea, să faci bucurie celor din jurul tău, și fericirea ta, completă să fie atunci, când simți în sufletul tău că ai făcut bucurie și ai contribuit la fericirea altora. Căci numai atunci vei fi iubită adevărat, și numai așa te vei arêta demnă de cea iubire.

M'am bucurat că ai luat parte la „petrecerea mai multă din X“, și încă știu ce m'a bucurat mai mult? Că ai îmbrăcat haina care ai cusut-o tu ca lucru obligat în clasa a IV-a.

Vedé, asta îmi place! Să fi lângă mine, te-ai îmbrățoșa, dar așa trebuie să me îndestulesc cu aceea, că-ți spun că ai lucrat ca o copilă înțeleptă și bună, și căt

timp vei rămânea tot modestă și fără găteli, te voiu numéra între copilele mele iubite; căci până e o fetiță tineră, n'are lipsă de găteli, mătăsă, dantele și fel de fel de stoffe scumpe; n'are lipsă nici de frizuri moderne, și de artici pentru frumsețea, și tinerețea cu frăgețimea ei, cu fermecul ei, pe tóte le suplinește, ba le întrece, și e chiar urt, când vedé fete tinere frizate și îmbrăcate ca bătrânele. E ca și când o bătrână s'ar îmbrăca în haine copilărești, și s'ar frisa neted ca fetițele tinere. Deore-ce înbrăcăminte caracterizéză pe om, și precum paserea se cunósțe pe pene și cântec, tot astfel ómenii se pot judeca după îmbrăcăminte și vorbe.

De aceea bucurie mi-a căuzat știrea din care am înțeles, că Tu ai rămas copila mea cea bună și cea modestă, care ține minte și a luat la inimă învățăturile primite în școlă, și nu ca altele, care le țin numai de spoială, cum d. e. am aflat din epistola ta în pasagele următoare:

„La petrecere mi-ai fi petrecut admirabil, dar am întâlnit acolo pe Elena, care mi-a stricat tóta voia, căci pe lângă aceea că era gătită în mătăsă și dantele și cu o frizură modernă, care îi făcea capul ca un ciur, mai era și arogantă, de mi-a fost rușine să spun cunoșcuților mei, că a fost con-

școlărița mea în clasa III-a... Nu puteți avea idee, cum m'am întristat când am vedút-o așa, nu știu cum ași dice, așa flusturată și gătită, dar mai cu samă m'a durut aceea, că mulți dintre cei ce erau la petrecere, diceau rîdînd: „Iau uități-vă la d-șóra Elena, se vede că a fost la școlă din X... că de acolo vin fetele așa pline de forme, și așa lucușose!“. Am simțit atunci, că tot sângele mi-se urcă în față, și mi-a venit să plâng de atâtea nedreptăți față de școlă la care atâtea lucruri bune am învățat eu! Ocasional m'am plâns la mama Elenei asupra ei, dar știți ce mi-a răspuns? Că n'are ce-i face, că dacă nu-i împlineste tóte dorințele, nu are pace și qi bună cu ea! Ce diceți și D-Vóstră la acestea?...“

Ei, acum ce să dic eu? Dóră să deplâng pe o astfel de mamă, care nu-i în stare a impune copiilor ei, și se lasă condusă ea de ei! Copiii nu prea pot ști ce e bine și ce e rău. Ce va ști o copilă de 15 ani, care tóată viața ei n'a fost deprinsă la ascultare, și n'a fost învățată a ști renunța, căreia părinții i-au găcit și gândul, și desmerdându-o i-au împlinit tóte mofurile! De unde se știe sermana Elena, că se îmbracă ridicol, și se face de rîs prin purtarea ei?

În școlă a fost un an, și bine știți și tu, cum se simțea de reu sub regulele stricte, de a-se peptena neted și a se îmbrăca simplu,

știți că de multe ori a fost trimisă din clasă să se peptene cum se cade!

Cât despre cei ce au judecat școlă după purtarea Elenei? Nu te supăra draga mea! În viața această, puțini ómeni judecă lucrurile după cum le presintă realitatea, ci după apariția scilicidiosă; și de aceea, de multeori se fac nedreptăți, dar când vedem că suntem judecați rău și nedrept, ne odim puțin se vedem dela cine a venit sentința?

Sunt două soiuri de ómeni, de la care adeseori avem să suferim nedreptăți în viață, și acestia sunt cei nepricepuți dar buni la suflet, și cei pricepuți dar vicleni și fără suflet.

Pe vorba celor nepricepuți nu dăm nimic, ei nu știu ce dic, nu au convingere despre ce spun, iar cei cari pricep și totuși judecă reu, aceia sunt plini de răutate, și invidie, și mai puțin pot să se supere.

Cei care nu știu ce spun, și mai puțin de educațiune, aceia nu pot cuprinde în mintea lor, că e imposibil să strice o școlă într'un an, aceea ce acasă a fost zidit bine 14 ani!, și tot așa e imposibil să repareze școlă într'un an, aceea ce a fost ruinat în 14, acasă!

Taci și treci senină peste judecata lor.

Cât despre cei răutăcioși, care bine știu că școlă fără casa părintească nu pôte ajunge la rezultate mari în educați-

biter 1; Profesor seminarial, protopresbiter 1; Profesor seminarial, presbiter 1; Espeditor consistorial, presbiter 1; Bibliotecar presbiter 1; Diaconi 3. La olaltă 14.

b) In afară: Protopresbiteri totodată și parochi 30; Protopresbiteri emeritati în pensiuine 2; Protopresbiteri onorari, parochi 4; Protopresbiteri onorari, în alte funcțiuni 1; Protopresbiteri onorari în pensiuine 1; Administratori protopresbiterali 5; Parochi 779; Administratori parochiali 23; Capelani 51; Presbiteri în alte funcțiuni 9; Presbiteri fără funcțiuni 1; Presbiteri rezignați și pensionați 16; Presbiteri amovați 2; Presbiteri la miliția 1; Presbiteri militari în pensiuine, protopresbiteri onorari 2; Diaconi 7. Cu totul 948.

2. Din clerul archidieceșan, în decursul anului, afară de adormitul în domnul archiepiscop și metropolit Miron Romanul, despre care în raportul general al consistoriului plenar s'a făcut amintire, au rămas 20 presbiteri. Între aceștia 19 au fost parochi, iar unul capelan. În asemănare cu anul 1897 cu patru casuri mai multe.

3. Chirotoniri, în decursul anului, s'au săvârșit 16. Între cei chirotoniți 9 au fost cu calificarea normală, iar 7 au avut numai cursul clerical extraordinar.

Chirotesiri s'au săvârșit 3.

4. Numărul familiilor cu finea anului 1898 au fost de 163,525. În asemănare cu anul trecut 1897 se constată cu 1762 familii mai puține; ceea-ce provine din cauza emigrării.

Numărul sufletelor: de gen bărbătesc 369,567, de gen femeesc 363,175; la olaltă 732,742, — deci față cu numărul sufletelor din anul 1897 de 735,640 ar rezulta o **decreștere a populațiunii cu 2898.**

Decrescerea aceasta a populațiunii probabil nu există, pentru-că după datele întrate dela oficiile protopresbiterali, din contră, populațiunea s'a sporit cu 842, ceea-ce se face evident în conspectul general la rubricile „creștere și decreștere“.

(Va urma.)

Revistă Bisericească.

Resbel cultural în Spania.

Cetăm în „Mg“ dela 31 Maiu n. între altele următoarele: „Noul cortex spaniol se va ocupa în luna lui Iunie numai cu chestiuni politice. Sagata va declara, că se va opune ori căror tendențe, cari ar periclita unitatea națională ori ar împede legislațiunea în activitatea ei liberală. Republicanii vreau a înainta o propunere, care ar sparge alianța Silvela-Palavieja. Aceștia ar suna: „Congresul își exprimă bucuria, că guvernul a părăsit cu totul înclinațiile sale religioase, și a recunoscut că punctul 11 din constituțiune este singura basă legală în chestiunile religioase, adică, că **Vaticanul nu are nici un drept a se amesteca în afacerile de stat, decât numai în afacerile bisericești,**

une, și bine știu și menirea școlei, și astfel nu pot pretinde ca școala să facă într'un an tot ce n'a putut face mama în 14, și ce a fost neglijat totdeauna; cari știu că școala dă numai direcția pentru viață, iar continuarea este în familie, și cu toate acestea se năpustesc asupra școlei, că nu face minuni; aceștia încă vești că nu merită să-i iei în serios!

Dar să mă întorc la Elena. După cum o știu eu, ea are suflet bun, dar e cam mărghită, iar după cele ce mi-ai scris, se vede, că ea e totuși cea mai înțeleptă la ei în casă. Ce se mai ții?

Tu, draga mea, ai să ierți, și nu-ți este permis să te porți indiferentă față de ea, ci prin finețe și bunătate să-i câștigi încrederea, pe care avându-o, ușor vei putea influența cu buna, și o să vezi că Elena se va îndrepta.

Nu cerca dintr'o dată să-i spui că se poartă rău și urit, — ci istorisește-i întâmplări, cu fete rău crescute. Fii bună cu ea și o iubesc, și tu însași fii totdeauna așa cum te-am cunoscut și poți veni stăpână peste ea!

Incolo cu prietenele tale, cu care ai copilărit, fii bună și afabilă, și nu desprețui pe nici una, căci disprețul totdeauna cade asupra acelor, care îl arată.

dar și atunci numai despre un amestec moral pôte fi vorbă“.

„De altă parte și Ultramontanii vreau să se folosească de ocaziunea binevenită pentru de a stârbi libertatea conștiinței, ocupând loc acum mai mulți catolici în noul cabinet. De 25 de ani încoco toate guvernele s'au alipit de punctul 11 din constituțiune, și au permis, ca protestanții, atât cei din țară, cât și cei din afară, să-și aibă bisericile, școlile și cimiteriile lor proprii, întrucât și-au restrins propoganda între anumite hotare.

„Acum presa ultramontană strigă că constituțiunea este de a se înțelege astfel că protestanții, necredincioșii și liber-cugetătorii au numai dreptul ca în ascuns să pôte cugeta precum voesc. Spania însă are contracte cu Vaticanul, în înțelesul cărora toate edificiile bisericești și școlile acatolice sunt a se închide. Basându-se pe acestea, pretind modificarea legii de presă și școlară și închiderea tuturor bisericilor și școlilor protestante din Spania.“

Frumoasă activitate culturală din partea Vaticanului! Nu cumva pregătesc în ascuns o nouă măcelărie a protestanților, o nouă noapte a Sfântului Vartolomei? Prea credem însă, că nu-i va succede. Ar fi și o rușine pentru secolul în care trăim și pentru cel ce vine. Caute numai, și va afla Vaticanul altceva de lucru în Spania: ridicarea morală a poporului, căci tot e prea bătător la ochi, cum de țerele cele mai adicte papismului, sunt cele mai demoralizate pe totă fața pământului.

Paștile la Ebrei.

(Urmare.)

Mielul paschal junghiat și curățit, Moise ordonă Iudeilor a' l mânca fript.

În timpul cât mâncau paștile, adică mielul, trebuia a fi înțins, încălțat și cu toiagul de călătorie în mână, și trebuia a' l mânca iute, ca și cum ar fi fost foarte grăbiți; iar cauza pentru care ast-fel trebuia a se mânca, nu este greu de aflat.

Sărbătorea în sine și măncarea mielului paschal amintea tuturor eșirea din Egipt, când știut este că ei erau gata de drum și Moise le ordonase a mânca mielul în grabă și la semnalul dat a și porni la drum, iar cel ce pornește la drum trebuie a fi cu cōpsele înțins, încălțat și cu toiagul în mână. Și trebuia a consuma tot mielul și să nu rămână nimic din el.

Moise ordonând Evreilor a mânca mielul paschal fript și nu fiert sau crud, și a nume mielul și nu alt animal, a avut în vedere de a subtrage pe Iudei de la superstițiuni și usuri păgâne idololatre. Oile și caprele la Egipteni erau animale sacre, a căror mănca era interzisă. Iar Moise pentru a desprețui cultul acesta al animalelor, foarte răspândit la Egipteni, ordonă Iudeilor ca fie-

Dacă vre-una dintre copilele cu care ai umblat la școală în sat, ar fi mai săracă, acesta nu te împedecă a fi cu ea tot așa de afabilă ca și cu cele avute, — dar te ferește numai de ômenii săraci cu duhul, care sunt periculoși.

Sunt mulți ômeni de aceia, cărora le place să apară mai mult decât ce sunt în realitate, de acești fățarnici totdeauna se te ferești; dar sunt și ômeni care nu așteptă laudele și lingușirile nimenui, ci lucră și se perfecționează în tăcere, aceștia sunt buni, înțelepți și nobili, — pe aceștia te silește să-i imitezi, și atunci cine te va cunoște odată, te va stima la sigur totdeauna, și-ți vor duce numele bun departe, până în țara fericirii, care va veni să te îmbrățișeze.

Ți le-am scris toate acestea fiind convinsă, că la tine, iubita mea, nu sboră cuvintele în pustiu, ci le primești și le iei la inimă!

Mai scrie-mi când poți, căci îmi face plăcere a ceti epistole dela copilele cuminți pe care am avut bucurie a-le cunoște ori chiar a-le învăța. Și pe tine, draga mea, te socotesc între acestea.

Maria Cioban.

care să taie câte un miel la Paști; și mii nenumărate de miei, oi și capre se aduceau sacrificii. De altă parte știut este că în vechime multe popore mâncau carnea crudă, cum se observă și astăzi la sēlbatici. Măncarea de carne crudă era în us și la multe din sărbătorile poporelor antice, ca de exemplu la sărbătorile Grecilor instituite în onoarea lui Dionisiu. Acestea usuri avându-le în vedere Moise, ordonă Iudeilor ca carnea mielului paschal să fie friptă iar nu crudă sau fiartă, cum era la jertfele păgânilor. Iar întestinele și măruntale, cari la jertfele păgânilor serveau spre a găci, Moise ordonă a le arde.

Cu totă graba ce întrebuițau Evreii la mînca mielului paschal, trebuia a lua bine sēmă a nu sfărma vre-unul din ôsele animalului. Iar acesta cuprindea o idee simbolică și în același timp profetică foarte înaltă: aceea adevă, că mielul paschal preînchipuia jertfa cea mare adusă de Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Christos pentru întreg genul uman; căci la mōrtea sa pe cruce, cei ce au venit a lua trupurile celor răstigniți împreună cu Mântuitorul, le-au sfărmat fluerile picioarelor, iar de trupul Domnului nu s'au atins, căci deja murise.

Tot timpul celor șapte zile cât ținea serbarea, de la 14 până 21 Nisan, Evreii nu mâncau pîne dospită, ci numai azime, adică pîne nedospită și fără aluat. Acesta în amintirea eșirii din pământul Egiptului, când gonii de Egipteni, n'au avut timp a frământa și face pîne cu aluat. Iar pînea aceasta nedospită, Moise o numește „pînea necazului“.

Pentru că în tot timpul celor șapte zile, totă suflarea ebreiască trebuia a se nutri cu azime, Ebreii aveau mare grijă ca în acest timp în casele lor să nu existe aluat. Încă din ajunul sărbării se aduna tot aluatul și se ardea; iar vasele obicinuie cu care se servea tot anul, erau puse la o parte și înlocuite cu altele noi, sau cu cele de anul trecut, cari au servit în timpul zilelor Paștilor. În casele tuturor era o pregătire deosebită și o renoire.

Împreună cu mielul fript și azime, Ebreii serbând Paștile mai mâncau și ierburi pe care cei 70 le traduc prin „ierburi amare“, un fel de lăptuci selbatece. Aceste ierburi, după Talmud, Ebreii aveau obiceiul a le muia într'o zamă dulce, de sigur pe de o parte pentru a le calma amarăciunea, iar pe de alta spre a le servi tuturor ca nutritive, putend muia în blid și azime și mânca. Usul reese și din istoria evangelică, unde se istorisește cina cea de taină sau Paștile pe care Mântuitorul le-a săvârșit cu discipulii sei. Unii cred că pe lângă acesta mai aveau și alte preparate. Nu lipsea însă vinul.

În decursul îndelungatului interval de timp, serbarea luase un caracter ceremonial pe care se crede că l'avea deja în timpurile Mântuitorului. După scrierile talmudice și rabinice el era cam următorul, și are de obiect modul cum Ebreii erau datori a mânca Paștile:

După pregătirea mielului și a tuturor celor necesarii pentru Paști, pregătire care reese și din scrierile Noului Testament, toți cei adunați spre a mânca paștile trebuiau a și spăla mânele, iar capul familiei binecuvēnta primul păhar și cu toții gustau din el până se sfirșea; și toate acestea le făceau stând în picioare. Capul familiei își spăla din nou mânele și binecuvēnta mănecările, ierburi, precum și toate cele pregătite, în us a se mânca cu mielul paschal. În același timp se citea partea din cartea Exodului unde se cuprinde istoria eșirii Ebreilor din captivitatea Egiptului, și se umplea al doilea pahar. Capul de familie explica fiilor și tuturor însemnătatea sărbării și cântau psalmii 113 și 114, după care goleau paharul al doilea.

După acesta urma binecuvēntarea azimelor și a mielului paschal și începea măncarea lor sau ospēțul propriu dis al Paștilor.

După masă capul de familie își spăla iarăși mânele, și mulțumind lui Dumnezeu, binecuvēnta al treilea pahar, paharul numit al „binecuvēntării“, din care d'asemenea gustau toți cei de față. În urmă se umplea al patrulea și ultimul pahar și se cântau psalmii 115 până la 118, „marele halil“, după care se binecuvēnta paharul și se golea de toți cei ce luau parte la mielul paschal.

Între aceste istorisiri rabinice și talmu-

dice, și între descrierea cinei de taină făcută de Mântuitorul cu sfinții săi Apostoli pentru a institui misterul Eucharistiei, este foarte mare asemănare.

În tot timpul celor șapte zile ale Paștilor, poporul trebuia a sărbători și mulțami lui Dumnezeu pentru bine-facerile primite de la el. În fie-care zi trebuia a se aduce sacrificii la templu pentru și în numele întregului popor, ca olocauste doi junci, un berbec și șapte miei de un an, împreună cu obicinuiele sacrificii fără de sânge: făina și untul de lemn; iar ca jertfă espiatōre un țap, deosebit de jertfa de dimineță, care, precum se știe, era o olocaustă sau ardere de tot.

Particularii d'asemenea aveau voie și erau datori, mai ales cei bogați și cu dare de mână, a aduce și ei jertfe de mulțamire și a face mese chemând poporul și pe cei săraci a se împărtași. De la aceste mese nu erau înlăturați nici chiar sclavii; iar cei ce le conduceau și supravegheau erau Leviții.

A doua zi de Paști se aduceau la templu spice de grâu spre binecuvēntare și se puneau pe jertfelnic în semn de mulțumire către Iehova cel a-tot-puternic. Aducerea mai însemna că grâul este copt și că a sosit timpul secerișului care trebuia a se termina în cele șapte săptămâni de la Paști până la sărbătōrea Cinci-șecimeii, sau a Rusaliilor.

Din istoria evangelică aflăm că la Paști era și usul d'a se libera unul din criminalii cei condamnați la mōrte, precum cu ocaziunea condamnării și mōrții Mântuitorului, poporul a cerut pe Varava, pe care Pilat l'a și liberat. Din cap. XVIII, vers. 39 a Evang. de la Ioan, reese că usul este de origină iudaică, foarte vechiu, și Romanii cuceritori l'au respectat; fie că usul d'a libera vinovați la zile mari, a existat și există și la alte popore.

(B. O. R.)

D.

NOUTĂȚI

Personal. Înaltpreasfințitul nostru Archiepiscop și Metropolit Ioan a plecat cu trenul de Mercuri după prânz la Budapesta, de unde se va întorce ași la amēși.

Avis. Din incidentul adunării datelor pentru întregirea venitelor preoțesci dela stat cerēndu-se și până acum estradarea de testimonii despre absolvarea cursurilor clericale, — pentru evitarea eventualelor inconveniente, în nees cu indigitațiile date oficiilor protopresbiterale în această afacere, se atrage atențiunea celor interesați, să caute a-și esopera estradarea acestor testimonii înainte de începerea vacanțelor de vară, adică cel mult până în 30 Iunie a. c.

Dirēcțiunea seminariului archidieceșan „Andreian“.

Nuntă de argint. Mercuri, în 26 Maiu vechiu a. c., s'au împlinit 25 ani, de când valorosul membru al neamului și bisericei noastre, dl *Parteniu Cosma*, directorul „Albinei“, a pășit la taina căsătoriei cu onorabila sa soție *Maria* născută *Romanul*. Distinsa familia română a sărbătorit acest fapt în cerc strict familiar. Cu toate acestea, serbarea a eșit din cadrele restrinse ale familiei, întru cât cea mai mare parte din societatea română sibiiană și mulți din afară de Sibiu, au adus onorabile familii căldurose felicitări la cari ne asociăm din inimă și noi, muncitorii la acest diar, care a numerat pe dl Cosma de șeci de ani între cei mai valoroși și vrednici colaboratori.

Memoria lui Puskin. Pe totă întinderea împărăției Rusesci se fac mari pregătiri, ca în mod vrednic să sărbătōrească memoria celui mai mare poet rus. Din incidentul împlinirii unui centenar de la mōrtea lui Puskin, se arangiază colecte, pentru crearea de fonduri, biblioteci populare și alte instituțiuni filantropice, cari toate să poarte numele nemuritorului scriitor. Frumose semne de recunoștință pentru cel binemeritat!

La „Reuniunea sodalilor români din Sibiu“ s'au înscris de membri ajutatori, domni: Ioan de Preda, adv. cu taxa de 5 fl. anual; Ioan V. Russu, protopop, cu taxa

de fl. 3; Nicolae Togan, preot; Dr. Ioan David, secretarul „Albinei”; Simeon Monda, protopresb. Bistrița, și Vasile Voina, prot. onor. Brașov, cu taxa de câte fl. 2., iar de membri ordinari: Savu Văcaru, măestru cojocar; Samoilă Petrescu, Ioan Moșoiu, ambi sodali măsari; Simeon Varga, Ioan Croitor și Dumitru Guța, sodali croitori; Nicolae Stoica și Emil Sigmirean, culegători tipografi; Lazar Prașca; Ioan Irimie, cancelist; Antoniu Balamir, sodal păpușar, și Ioan Panfilie, sodal calmar.

— Din cercurile „Reuniunii” ni se mai comunică, că proxima producție a Reuniunii, se va ține în ziua primă a Rosaliilor, Duminică la 8/18 Iunie c. în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus”.

*

Cu bețe și cu ciubară. Intr-una din zilele săptămânii trecute plecat au doi Moți cu bețe—după cum li-e vorba lor, „numai până aci la Peșta.” Rătăcind pe străzile capitalei, au fost duși la poliție, sub cuvânt că n'au drept ași desface marfa fără concesiune prealabilă. Marfa li s'a confiscat și ei au fost îndrumați ași esopera concesiunea. Din întâmplare a dat preste ei un student român, și întrebându-i ce caută prin Peșta, Moții cu multă amărăciune și-au spus necazul. Li-s'a făcut rugare de concesiune, dar li s'a răspuns că „nu se poate”, căci asta ar fi „în dauna” negustorilor locali! Bieții Moți, din Albac, au ajuns într-o stare de tot critică, lipsindu-le mijlocele de traiu. S'a aflat însă un bun expedient pentru a-le face posibilă călătoria în țara lor. S'a pornit cuvânt printre universitarii români, și în ziua următoare toți au fost înarmați cu bețe din munții lui Iancu. Moții au plecat mulțumiți acasă. Stăpânii de de ași și-au arătat și față de niște bieți călători, cari cutriera țera în lung și lat, simțul lor de dreptate. Ciopliți numai la bețe și veniți cu ele la țară, căci se vor afla cum-părători pentru ele!

*

Mort pe catedră. Profesorul de chemie dela universitatea din Viena, Dr. Hugo Weidel, în decursul prelegerii a fost lovit de paraliză, și la câteva momente a expiat. Decedatul, a fost un membru distins al corpului didactic.

*

Din Sighișoara. Petrecere cu dans se arangiază Luni a doua-ți de Rosalii, în Pavilonul „Winter” (apropierea garei) în Sighișoara. Venitul curat este destinat în favorul fondului „Copiilor săraci”.

*

Producția meseriașilor români din Turda. Meseriașii români din Turda invită la „Producțiunea literară împreună cu dans” ce se va ține Luni în 19. Iunie n. (a 2-a ți de Rosalii) în localitatea scôlei rom. gr. cat.

Venitul este destinat pentru noua „Reuniune a meseriașilor”, și pentru școala română din loc.

Program: 1. Cuvânt de deschidere, de dl Dr. Eugen Patăceanu avocat. 2. „Prolog” de Iosif Vulcan, predat de d-nii Valer Moldovan cand. adv. și Simion Porutiu inv. gr.-cat. 3. „Rugămintea din urmă” de G. Coșbuc declamată de dșora Augusta Vlăduțiu. 4. „Tata și fiul” dialog, predat de Eugeniu Pop și N. Pavel, sodali. 5. „Disertațiune” ținută de Dl Valer Moldovan. 6. „Monolog” predat de dl Victor Bugner iurist. — În pauză se vor juca „Călușerul” și „Bătuta”.

AMVONUL

Colecțiuni de predici.

S'a vorbit și s'a scris, dar mai ales se scrie și se vorbește în timpul din urmă mult, că în biserica noastră română greco-orientală din Transilvania, Ungaria și Banat, amvonul prea s'a dat uitării, prea din cale afară rar răsună de pe el predica sfântă, predica edificatoare, predica întăritoare în credință și în alipirea la biserică! Și nu e fără ori-ce temei vorba asta, de care nu putem fi deloc veseli.

Răul legilor politice-bisericești a avut mai ales darul, dacă îi putem dice așa, de a scôta la ivelă acest defect al îngrijirii noastre de popor. În Sinódele și în Congresele nos-

tre ultime, s'a accentuat mereu, că față cu strimtorările în care ne aduc aceste legi, noi nu ne putem ajutarea înșine, cu poporul numai, pentru-că poporul... e străin de aplicarea de a jertfi ceva mai mult pentru preoții sei!

De e adevărat acest lucru, si este, apoi tot atât de adevărat e și acela, că în cele mai multe locuri, vina zace acolo, că preotul nu se știe din de ajuns face iubit de popor, nu-l știe atrage și însuflețește pentru biserică, atrage și însuflețește ce mai ales și mai ales prin predicare, prin o predicare îngrijită și stăruitoare, se poate ajunge!

Acolo, unde preotul are cât de cât virtute în privința asta, noi suntem de cea mai bună credință, că nu e nici o lipsă să întrevină statul pentru a „întregi” venitele parochului nostru chiar și până la... 300 fl., cum se întâmplă și se face acum, căci cele 300, ba mult mai mult peste ele, vor eși din parochie, de ar fi ea chiar și din cele mai slăbuțe.

Și când preoții nostri s'ar pune cu totă serioșitatea pe cultivarea predicii bisericești, de care poporul e cu adevărat setos, noi suntem deplin încredințați, că multe, foarte multe din neajunsurile și strimtorările în cari ne aflăm ași în ce privește susținerea preoților nostri de popor, s'ar îndrepta, ar dispărea de tot, și câte nu ar fi prea îndepărtat timpul, când partea cea mai mare a greului ce ne răsădă pe suflet de grija în care am intrat în urma întrevinirii statului la salarisarea preoților nostri, ni-s'ar ridica de pe suflet și am avea zile de bucurie, vădând jertfirea bogată a poporului pentru preoții sei.

Cei-ce au avut și au privilegiu a fi de față la serviciile divine prin comunele noastre, știu, că, în dorul seu de învățătură, poporul e foarte mulțumit, dacă preotul pune pe cantoral ori pe dascălul să-i cetească măcar „Cazanica”, bătânescă noastră colecție de predici, pe cari omienii le-au auzit de repetite ori. Și totuși le mai ascultă bucurios.

Dar dacă domnul preot însuși s'ar pune și ar ceti-o, dar dacă nu ar ceti aceeași căzanie pe care au auzit-o și acum un an, ci alta nouă; dar dacă preotul nici n'ar ceti, ci ar rosti el însuși, fără carte, de pe amvon sau din ușa altarului, o predică de tot nouă și îngrijită, — ce interes, ce atragere, ce admirare, ar stârni el în poporul ascultător!

O! atunci omienii ar începe să-l admire, să recunoască că preotul lor își face datoria cum nu se poate mai bine, ei încep să-l laude și încep să jertfescă mai cu din-adins pentru susținerea lui, ca cu atât mai vârtos el să se simtă îndemnat a urma cu studiul și cu împlinirea în acest fel, a chemării sale!

Chiar dacă cutare preot, cam vechiu în postul seu, ar fi neglijat foarte mult predica, și a băgat apoi de samă și aceea că „poporul s'a stricat”, că nu mai vine așa des și nu mai dă așa la biserică, ca odinioară, — să încerce numai a repara greșala trecutului, să înceapă a predica predici alese, frumoase, odată de două-ori pe lună, un an întreg, și va observa negreșit o mare schimbare la popor atât în ce privește cercetarea bisericești, cât și în aceea a aducerii de prinose la sfântul altar.

Nu vrem, firese să ȳicem prin aceasta, și nu trebuie să o înțelegă nimenea așa, că dară predica ar fi totul, celelalte ar fi numai lucruri de-a doua mână! Nici decum. Dar vrem să ȳicem, și adevărat este, că predica este un factor puternic pentru atragerea omienilor la biserică și pentru pornirea lor spre jertfire!

Nici aceea nu voim să ȳicem, că e destul să predici frumos în biserică, și atunci poporul te va iubi în continuu și se va face așa de bun, precum l'ai povățuit în frumoasa predică. Nu; dacă d. e. după o frumoasă predică asupra scenei în care Iisus a luat biciul și a alungat din casa Tatălui pe cămătarii schimbători de bani!, îndată în ușa bisericești preotul însuși se va pune la certy cu ai sei datori, că de ce nu-i plătesc cele 20 ori 40 procente după banii ce li-a împrumutat când au fost în mare strimțore; când peste tot viața preotului însuși va fi tocmai contrarul dela aceea ce te le predică în biserică, — apoi negreșit că tot efectul predicii e spulberat și un atare preot se va plânge mereu, că nu poate „îndrepta” deloc „poporul acesta reu” nici prin predică!..

Noi înse se credem că nu avem atari preoți, ci că toți își vor ști potrivea atât purtarea cu poporul cât și viața lor proprie, învățăturilor frumoase din predici. Dar știm aceea, că multora dintre preoții nostri, deși ar dori să o facă, nu le ajută puterile și împrejurările să stea zile întregi la masă cetind și meditănd asupra cutării teme pentru predică. De ar avea însă colecții bune de cuvântări la îndemână, ar ceti din ele, ar studia, ori, câte, pe urma lor, ar improvisa, ar compune ușor înșiși și ar predica bucurios poporului, pentru binele și al poporului și al predicatoriului.

Pentru acești preoți scriem aceste șire; lor voim să le venim într'ajutor.

În scopul acesta le vom recomanda anumite colecții de predici bisericești, de cari credem că s'ar putea servi cu foarte mare folos.

Atari colecții sunt, afară de „Cuvântările bisericești” ale dlui Dr. G. Popovici, recomandate de noi în numărul 35 de estan, — mai nouă:

„Colecțiunea de predici”, *edată cu concursul mai multor preoți din arhidieceza Bucovinei, de către profesorii: Dr. Teodor Tarnavski și Dr. Emilian Voitschi*, din Cernăuți, — colecțiune pornită în stil mare, de 5 volume, și ajunsă deja la alteleilea volum; — și

„Din agrul lui Christos”, *cuvântările bisericești ale meritosului nostru asessor consistorial Zaharie Boiu*, pe cari le edă chiar acum, în trei tomuri, dintre cari primul a și apărut.

Vom face o dare de semy cetitorilor asupra acestor colecții, arătând ce folos poate avea preotul sîrguincios și de una și de alta din ele.

I. M.

Educația sexului frumos.

— Disertație cetită la serata literară a societății „Petrul Maior” din Peșta în 4 Maiu n. a. c.

Prietinelor mele.

Ilustră adunare!

Mărturisesc, că am ureat cu frică și cu cutremur această catedră. E o slăbiune a mea, că nu mă pot emancipa de sub tema ce mă cuprinde, de câte-ori mă ved pus față în față cu sexul frumos. Tema aceasta e rezultatul esperinței din viața mea de până acum. Căci, ilustră adunare, decând am început a-mi da samă de cele ce se petrec în jurul meu, am constatat că regentul timpului nostru e femeia. Dacă am intrat în familie, a trebuit să constat regenta femeii; dacă am eșit în lumea mare, am văcut cum bărbați de poziție înaltă, de multe ori cu iarna în plete, se dau la o parte, ca liberă și negenată să pōtă trece înainte: femeia. La concerte, la baluri și la întruniri de tot soiul femeia e steagul înaintea căruia cu politețe se pleacă droia stegarilor. Dacă am intrat apoi într-o odaie de bolnavi, am observat cum străluccea cuțitul de sectionat în mâna femeii; la universitate în fie-care sală de prelegeri banca primă trebuie să o rezervăm pentru femeia. În sfârșit condeiul poetului, dalta sculptorului și penelul pictorului crează femeia ideal, făcându-o regină și preste lumea lor închipuită. Am prins respect față de acest sex, și numai odată am avut neprecăuțiunea să privesc furcă în ochii unei femei și de atunci „am cap, dar parcă nu-l mai am”, iar respectul mi-s'a potențat în temă. Dacă ar fi după mine, eu acum la cōda veacului i-ași schimba numele, și în loc de „veacul luminei” l-ași boteza „veacul femeii”.

Și acum dacă totuși cutez, ca dela locul acesta să-mi espun unele vederi despre educația sexului frumos, — o fac mai întâiu pentru-că am deplină încredere în bunăvoința D-vōstre, și a două oră am socotit de sosit timpul suprem, ca să rupem odată cu obiceiul acela vechiu, ca din complesanță, considerații de etichetă și alte minciuni convenționale, sexului frumos în față să nu-i spunem decât vorbe frumoase, laude să aducem calităților pe cari nu le are, ca apoi în dos tot noi să aruncăm păcate o sută și una, în contul sexului pe care mai nainte l'am apoteosat.

Să nu fim ca fariseii. Să facem odată radical diagnosa rēului ce bāntue societatea noastră romānescă, ca să pōtă fi posibilă tāmăduirea.

Vē fac o promisiune binevenită, și anume că voi fi scurt la vorbă. Cu tōte acestea să mă iertați, dacă înainte de a intra în in-sași tractarea subiectului, vē voi obosi cu povestirea alor trei momente, cari sunt hotărītore pentru înțelegerea celor viitoare.

„Asociațiunea pentru literatura și cultura poporului român” își ținea adunarea generală într'un orășel, centru al unui ȳinut cu ma-

joritatea locuitorilor romāni. Valuri-valuri curgea mulțimea, și un sentiment de înălțare națională ne cuprindea sufletul. Sexul frumos era cu deosebire bine reprezentat. Nu atât dōr pentru interesul de trebile Asociațiunii, cāt mai ales pentru faptul, că programul sērbătorilor avea și un punct amuzant și atrăgător: Concert și joc. Signalul se dase pentru un joc de colonă, și eu mă aflam în rind, la braț cu una dintre cele multe zine. Acum, fiind de o parte din fire cam guraliv, iar de altă parte de temă ca să nu mă pornesc trimis la antiquariu, încep conversația. Dar minune, inzadar mi-au fost tōte opintrile, căci „ȳingerașul meu” în loc de răspuns, s'a înroșit la față sficios plecându-și capul. În sfârșit 'mi spune, că „nu prea știe romānesc”, că „n'a umblat în școala romānescă”, iar acasă în familie „bășzādiesc” mai mult „ungurește”; la întrebarea mea, dacă nu cetesc cărți sau jurnale romānesci, mi-a răspuns, că citesc numai „Ujsdg”-uri din Peșta.

Notez, că respectiva era fată de preot și că avea multe semene între cele prezente. Fără comentari!

În anii trecuți s'a iscat o certy literară între foile nōstre „Gazeta Transilvaniei” din Brașov și „Tribuna” din Sibiu. Pentru-ce? Iată pentru ce! Un bătrân, se vede, tată a mai multor fete, îngrijorat de sōrtea fiicelor sale, perđânduși în așteptare paciența, se pune și scrie în „Gazeta Tr”. un articol, în care tracteză pe tinerii de ași cu bețigașe, pentru că, mă rog, întâiu așa de greu se hotărēsc la însurătore, și a două oră, și dintre acei puțini cari se cāsătoresc, o mare parte își iau sōții de neam străin, iar fetele nōstre, pentru cari pārinții n'au cruțat spese mari și ostenelă multă, rēmān fete bētrāne. Asta e o pierdere națională, și face tinerimea responsabilă de pēcatul acesta național. La jalba venerabilului pārinte răspunde un tiner, care dice că educațiunea sexuală frumos în zilele nōstre e de așa, încāt îți este cu neputință să te îndrăgostesci de o fată modernă, și astfel lipsind temeliala, nu se pōtă clădi cāsătoria. Comentariul la urmă.

Și acum să vē povestesc momentul al treilea, care este cel mai semnificativ.

Intr-una din zilele anului trecut, se dă veste prin orașul X. că pe numita sēră tōtă tinerimea este invitată a lua parte la o consătuire de mare importanță pentru dinsa și viitorul ei. Nici unul nu știām scopul întrunirii, și curiositatea ne-a adunat în număr de preste 40 de ȳuși. De odată se ridică unul mai tomnatec și într'un limbaj violent ne descrie viața familiară cu cele mai negre colori. Ne-a prezentat bărbatul, ca o victimă, care totdeauna cade cu rușine față de demoul: femeie. Parcă-l aud cum declama cu avēntat glas! „D-lor, nu vedeți cum strălucē pe frontispiciul pragului familiar inscripția: „lasciate ogni speranza voi chentrare”? a sosit timpul să rupem cu rolul eroilor de burlaci; cu jurmēnt să ne legām, că nu ne vom insura tōtă viața și vom lucra din rēsputeri, ca ideea aceasta se cucerescă teren cāt mai mare în sinul tinerimei.”

Natural, că încercarea aceasta a rēmās numai ca un curiosum al timpului, căci mulțamită D-lui, până ași încă societatea nōstră n'a deăcut într'atată, ca și astfel de idei estravagante să pōtă prinde.

După-cum casurile aceste, în sine speciale, dar caracteristice pentru societate a nōstră romānescă în general, tot așa și espunerile mele ulterioare nu vor fi de valōre absolut generală, chiar și pentru simplul motiv că nu este regulă fără excepțiunii. Trebuie să recunosc, că sunt și excepțiuni, căroră respect și onōre li-se cuvine.

(Va urma.)

Mulțumită publică.

La rugămintea nōstră adresată către institutele de credit și economii pentru a ne ȳmbia ajūtore bănești din cuota de binefacere, în scopul arangării unei expoziții economice, onorabila direcțiune a institutului de credit și economii „Albina” din Sibiu ni-a dāruit 100 fl., „Oravițana” din Oravița 5 fl., „Sebeșana” din Sebeșul-sāsesc 10 fl., „Arieșana” din Turda 2 fl. 50 cr., „Fortuna” din Rodna-veche 3 fl. și direcțiunea „Casei de păstrare” din Seliște 10 fl.

Ne permitem a aduce mulțumitele sincere ale Reuniunii nōstre onorabilelor direcțiuni și stimabilelor acționari ai amintitelor institute, pentru spriginul valoros ce ni-l-au oferit.

Sibiu, 4 Iunie n. 1899.

Comitetul central al „Reuniunii romāne de agricultură din Sibiu.”

Dem. Comșa,
președ.

V. Tordășianu,
secretar.

Mătase crudă. Bast

fl. 8.65

până la fl. 42.75 pt. stofă de o rochie în-
trégă — Tussors și Shantung-Pongees — pre-
cum și **mătase Henneberg** — neagră albă și
colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de
metru, — în cele mai moderne țesături, colori
și desinuri.

Particularilor liberă de porto și vamă
acasă. **Mustre cu întorcerea poștei.**

Fabricile de mătase G. Henneberg *lîf.*
de curte ces și reg. Zürich. [47] 4

Nr. 226/1899 ppresb. [80] 3—3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de pa-
roch în parochia vacantă de clasa a
III-a Galomfalău-mare cu filiile
Galomfalău-mic, Bitfalău, Rugomfalău
și Odorheiul-săcuesc, protopresbiteratul
Sighișorei, pe baza venerabilei resolu-
țiuni consistoriale dtto 27 Februarie,
a. c. Nr. 1086 Bis., se publică prin
acesta concurs cu termen de 30 de
zile dela prima publicare în „Telegr.
Român”.

Emolumentele împreunate cu acest
post de paroch, dau suma de 232 fl.
80 cr.

Informațiuni mai detaiate despre
starea acestei parochii, se dau la ofi-
ciul protopresbiteral, eventual la comi-
tetul parochial respectiv.

Doritorii de a ocupa acest post
de paroch, se-și subțernă cererile me-
diu instruite conform dispozițiunilor
„Statutului Organic”, și a „Regu-
lamentului pentru parochii”, la oficiul
protopresbiteral subscris, în termenul
provocat mai sus, avînd a se presenta
sub durată concursului în biserica din
loc, spre a-și documenta desteritatea în
cele rituale și a se face cunoscuți po-
porului.

Sighișóra, 27 Aprilie 1899.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. ro-
mân al tractului Sighișorei, în conțe-
legere cu comitetul parochial concer-
nent.

Dimitrie Moldovan,
protopop.

Nr. 77—899

[81] 3—3

Publicare de licitațiune.

În 7/19 Iunie a. c. la 11 ore a.
m. se va da în întreprindere pe calea
licitațiunei publice, zidirea școlii gr. or.
din comuna Gurariului protopresbitera-
tul Seliștei, comitatul Sibiiului.

Pe lângă suma preliminară de
14.617 fl. 22 cr. comuna bisericească
dă pétra, cărămida și năsipul de lipsă.

Ofertele provădate cu vadiul de
10% sunt a se adresa oficiului paro-
chial gr.-or. de aici, unde se pot vedea
planurile, preliminarul de spese și con-
dițiunile de clădire.

Gurariului, 20 Maiu v. 1899.

Comitetul parochial:

Ioan Manta, **Ioan Ivan,**
preș. com. par. notariu.

Nr. 2432—899

[84] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de Tutor
orfanal la magistratul urban al cetă-
ții libere regesci Sas-Sebeș, devenit va-
cant prin abdicare, cu care e împreu-
nat un salar anual de 240 fl. și în-
dreptățirea la fondul de pensiuine, —
se escrie concurs repetit.

Reflectanții la acest post au a-și
așterne rugărilor lor instruite cu ates-
tatul de botez și cualificațiunea teore-
tică, până în 20 Iunie a. c. direct
Ilustrității sale domnului vice-comite al
comitatului Sibiiu.

Sebeșiu în 2 Iunie n. 1899.

Magistratul:

Conrad, **Dr. Krauss,**
primariu. protonotariu.

Redactor prov. Dr. Elie Cristea.

Anunț.

Am onóre a aduce la cunoștința
onoratului public, că în atelierul meu
de croitorie (strada Măcelarilor Nr 45.
casele tipografiei Archidieceșane) se
efectuează tot felul de **vestminte
bărbătesci**, precum și **reverenți**,
reparaturi, și tot felul de **ornate
bisericești**, precum **Stichare**,
Epatrafire, **Felone**, **Măneacări**,
Brăuri, **aere** și **prapori** în
timpul cel mai scurt și după cerințele
ritului nostru ortodox cu prețurile cele
mai moderate. [68] 4—6

Sperând că onoratul public mă
va onora cu prețuitele-i comande, mă
recomand binevoitoriului sprigin

Zaharie Voileanu

măestru croitor.

NB. la cerere espedez mostre franco și gratis.

[82] 2—3

Arlejtés.

A nagyszabeni m. k. állami el-
me-gyógyintézet részére az 1899/1900
évi fűtési időszakra szükséges 2032
köbméter usztatlan *bükk tűzifa szállítá-
sának biztosítása czéljából 1899. évi ju-
nius 13-án délelőtt 11 órakor* az intézet
gondnoki irodájában, a hol a részletes,
feltételek is meg tudhatók, zárt *írásbeli
ajánlati tárgyalás* fog tartatni.

Utalással a „Budapesti Közlöny”
f. évi 120. 121. és 122. számában meg-
jelent hirdetésre, a pályázni óhajtok
felhivatnak, hogy kizárólag magyar
nyelven szerkesztett 50 kros bélyeggel
ellátott zárt írásbeli ajánlataik mellé
báratpénzüll a szállítási érték 5%-át
készpénzben, vagy elfogadhatónak mi-
nősített s névértékük szerint számítva
értékpapirokban mellékeljék.

Magy. kir. állami elme-gyógyintézet
igazgatósága

Nagy-Szeben, 1899. június 5-én.

In **Tipografia și Librăria
archidieceșană, Sibiiu**, se află de
vîndare

Sidoxia,

cestiunea dotațiunei archiereului ort.
român din Transilvania,

de

Matei Voileanu.

Prețul 30 cr.

In **Tipografia și Librăria
archidieceșană, Sibiiu**, se
află următoarele scrieri ale poetu-
lui nostru **G. Coșbuc**:

Fire de tort, broș. fl. 1.—
Balade și idile „ fl. 1.50
Săcontala, broș. „ 2.50
Aeneis edit. II. broș. „ 1.25
Răsboiul nostru pentru neatâr-
nare, broș. „ — 50

Din **Tipografia și librăria archi-
dieșană, Sibiiu**, se pot procura:

Pribeag

de

Ioan Iosif Sceopul.

Prețul broș. 75 cr.

De pe la noi,

nuvelete de

D. V. Păcățianu

1889—1891.

Prețul broșat florini 1.—

Din tainele vieții,

novele și schițe

de

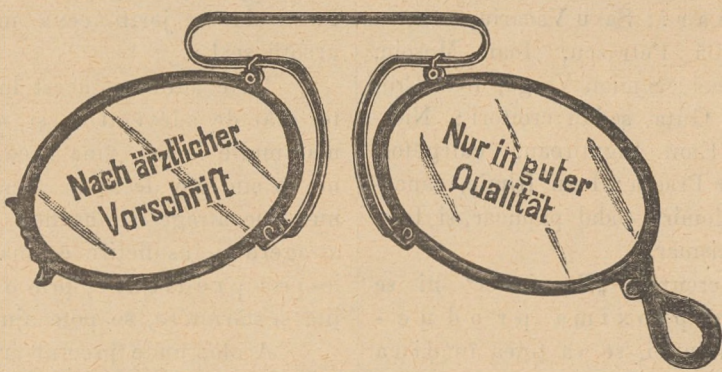
Margareta Moldovan.

Broș. à 1 fl.

Julius Erös,

SIBIIU,
Strada Cisnădiei 3.

Ochelari
Zvickeri
Ochelari cu
linți
convexe
de ori-ce soi
în
Nickel
Argint
și
Aur etc.

Termometre
Barometre
Compose

Lornete
de
teatru
Ochianuri
de
câmp
etc. etc.

Tot aci cel mai mare deposit
Sibiiu de

Orológe, obiecte de aur și argint

precum și utensilii bisericești.

[71] 5—10

Au apărut și se află de vîndare:

Semințe

din

Agrul lui Christos.

Cuvîntări bisericești

pe tóte Duminecile, prasnicele și sêrbătorile de peste an etc.

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvîntare archierescă.

Tomul I.

Cuvîntări pe tóte Duminecile de peste an,

Prețul broș. fl. 1.50 sau Lei 4.

**Tipografia și librăria Archidieceșană
Sibiiu.**

In **Tipografia și librăria archidieceșană,
Sibiiu** se află de vîndare:

Biblioteca internațională.

1. Minciunile convenționale de M. Nordau broș. fl. 1.50
2. Robia femeii de I. Stuart Mill broș. „ —.75
3. Educațiunea intelectuală de Herbert Spencer broș. „ 1.—
5. Este omul liber de G. Renard broș. „ —.75
6. Din Muscel, cîntece poporane de Rădulescu-Codin broș. „ 1.25
7. Părinții și copii în al XIX. secol de E. Legouvé broș. „ 1.—
8. În fața morței, nuvele de Becescu Gh.-Silvan broș. „ 1.25
- 9/10. Dare și avere, roman în 2 volume de G. Freytag broș. „ 3.25
11. Omul genial de H. Türk broș. „ 1.—

Au apărut și se află de vîndare în

Tipografia și librăria Archidieceșană, Sibiiu:

1. Aritmetica generală și spețială de Teodor Ceantea, tom. I. și II. fl. 2.—
2. Astra, roman de Dito și Idem broș. „ 3.—
3. Balade populare de Avram Corcea broș. „ —.80
4. Cartea plugarilor sau povestiri economice de I. Georgescu broș. „ —.25
5. Grădina de legume de I. F. Negruțiu broș. „ —.25
6. Istoria legii nouă de Dr. V. Szmigelski, tomul I. broș. „ 2.—
7. Poesii de Mihail Eminescu, ediția fină broș. „ 2.—

Editura și tiparul tipografiei archidieceșane.